

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Migrationsdomstolen
Avdelning 10

DOM
2020-10-16
Meddelad i Stockholm

Mål nr
UM 2391-20

KLAGANDE

A, sekretess, se Partsbilaga sekretess

Ombud och offentligt biträde: Advokat Malin Kalaitzis Chorell

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut 2020-01-29, se bilaga A

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsdomstolen upphäver det överklagade beslutet, utom vad avser ersättning till offentligt biträde, flyktingstatusförklaring och resedokument, och beviljar A uppehålls- och arbetstillstånd samt status som alternativt skyddsbehövande. Tillståndstiden bestäms till 13 månader från och med den dag denna dom vinner laga kraft.

Migrationsdomstolen förordnar att bestämmelsen om sekretess i 21 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara tillämplig även i fortsättningen för uppgifter i partsbilagan till denna dom, för uppgifter i Migrationsverkets beslut (bilaga A) om enskilds namn, födelsetid, adress, diarienummer och för uppgifter i övrigt i Migrationsverkets beslut som rörjer sådana uppgifter samt för uppgifter som lagts fram vid den muntliga förhandlingen inom stängda dörrar och som inte offentliggjorts i denna dom.

Migrationsdomstolen beslutar att Malin Kalaitzis Chorell ska få ersättning med 29 331 kr, varav 11 232 kr för arbete, 7 093 kr för utlägg, 5 140 kr för tidsspillan och 5 866 kr för mervärdesskatt.

Dok.Id 673621

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: avd10.fst@dom.se https://www.domstol.se/forvaltningsratten-i-stockholm/	-	måndag–fredag 08:00–16:00

YRKANDEN M.M.

A yrkar att han ska beviljas uppehålls- och arbetstillstånd, statusförklaring och resedokument.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet.

Migrationsdomstolen har den 8 oktober 2020 hållit muntlig förhandling inom stängda dörrar.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Identitet och hemvist

Migrationsdomstolen finner i likhet med vad Migrationsverket har gjort i det överklagade beslutet att A inte har gjort sin identitet sannolik.

Även vad gäller A:s hemvist har det inte kommit fram skäl för migrationsdomstolen att göra en annan bedömning än den som Migrationsverket har gjort i det överklagade beslutet. Hans ansökan prövas utifrån de förhållanden som råder i provinsen Daikundi, Afghanistan.

Skyddsbehov

Migrationsdomstolen prövar först om A uppfyller rekvisiten för flyktingskap.

Inledningsvis kan konstateras att enbart den omständigheten att A är hazar och shiamuslim inte är tillräckligt för att skyddsbehov ska anses föreligga. Vad avser den omständigheten att han i Pakistan har spelat i en musikgrupp, finner migrationsdomstolen på samma grund som Migrationsverket har gjort

i det överklagade beslutet, att heller inte det är tillräckligt för att göra sannolikt att han riskerar skyddsgrundande behandling i Afghanistan.

Därutöver har A anfört att han inte kan återvända till Afghanistan på grund av sin kristna tro som han har upptäckt i Sverige. Migrationsdomstolen har således att ta ställning till om A har konverterat från islam till kristendomen grundat på en genuin personlig, religiös övertygelse.

Vid den prövningen är A:s muntliga uppgifter av stor betydelse. A har med anledning av det vid den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen fått tillfälle att redogöra för sitt möte med kristendomen. Han har berättat att han växte upp med islam men att han aldrig kände sig hemma i den religionen bl.a. utförde han de religiösa ritualerna under tvång. Eftersom han blev illabehandlad på grund av islam ville han bli kristen för att bli fri. Från början av år 2018 tog han kristendomen på allvar och efter de två mirakel som han upplevde i Sverige blev hans tro djupare. Den kärlek han har fått från Gud och Jesus under två år har han aldrig fått i hela sitt muslimska liv.

Även om A både under domstolsförhandlingen och hos Migrationsverket har redogjort för en religiös resa, är det migrationsdomstolens bedömning att hans beskrivning av sin känslomässiga och andliga resa mot att bli troende kristen är förhållandevis vag. Det framgick även av de uppgifter som A lämnade under förhandlingen i migrationsdomstolen att hans kunskap om kristendomen är mycket begränsad. A förklarade detta med att den bok som han läser endast är en sammanfattning av Jesus liv. På grund av hans lässvårigheter uppgav han också att han har svårt att förstå textens hela innehåll. Boken ger heller inte många svar på hans frågor och han har inte tillgång till någon annan bok eller till en person som kan svara på hans frågor. Eftersom han saknar tillräckligt med kunskap och information kan han t.ex. inte uttala sig om det finns vissa saker inom kristendomen som har varit svårare för honom att acceptera.

Enligt migrationsdomstolens bedömning måste en genuin konversion antas vara ett ytterst viktigt ställningstagande för den enskilde och ha en mycket stor betydelse i den personens liv. Det måste därför kunna förväntas av en person som säger sig ha konverterat att denne kan redogöra för sina tankar kring en konversion på ett relativt utförligt sätt och även kunna uppvisa förhållandevis god kunskap om kristendomen. Att överväga att överge islam till förmån för kristendomen får även, i ljuset av vad som är känt om inställningen till konvertiter i Afghanistan, varifrån A har sitt ursprung, liksom i Pakistan och i Iran där han har levt större delen av sitt liv, anses vara något mycket ingripande i en människas liv.

Migrationsdomstolen ifrågasätter förvisso inte att A har låtit döpa sig eller att han i begränsad omfattning har deltagit i aktiviteter som kyrkan organiserar. Enligt migrationsdomstolens mening kan emellertid de muntliga uppgifterna som A har lämnat dels hos Migrationsverket, dels vid den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen inte i tillräcklig utsträckning göra sannolikt att hans konversion är grundad på en genuin personlig, religiös övertygelse.

Migrationsdomstolen har även att pröva huruvida A vid ett återvändande till Afghanistan riskerar förföljelse på grund av tillskriven religiös uppfattning.

A har uppgett att en film från hans dop har fått spridning i Afghanistan och att han med anledning av det har tagit emot hot av en person som uppger sig vara släkting till honom.

Utifrån de muntliga uppgifter som A lämnade under den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen utsätts han dagligen för hot. Det framkom dock att han inte vet vem personen som hotar honom är. Denne säger visserligen att denne är släkt med honom men om det verkligen

förhåller sig på det sättet vet han inte. Inte heller vet han vart personen som hotar honom befinner sig även om denne påstår sig vara i Kabul och i Herat. A uppgav även under domstolsförhandlingen att personen som hotar honom inte presenterat sig. Det är emellertid uppgifter som inte överensstämmer med vad som framkom i inlagan till migrationsdomstolen som överlämnades samtidigt som den skriftlig bevisning gällande hoten. Av denna framgår att släktingen heter Mohamed Jamal. De olika uppgifterna i denna del påverkar tilltron till uppgifterna negativt. Oaktat detta kan konstateras att det i målet inte är känt var personen som hotar A befinner sig. Därmed ger heller inte utredningen i målet tillräckligt stöd för att denne person skulle utgöra ett hot mot honom vid ett återvändande till Afghanistan.

A har därutöver uppgett att hans bror, som befinner sig i Iran och hans svärfar, i Pakistan, numera ska ha fått kännedom om filmen från dopet. Det är nya uppgifter som framfördes under den muntliga förhandlingen och som tidigare inte har varit föremål för prövning. Uppgifter som åberopas sent under asylprocessen väcker tillförlitlighetsfrågor. Migrationsdomstolen kan också notera att A har lämnat olika uppgifter om när hans bror och svärfar ska ha fått kännedom om att han har konverterat, i förhållande till hans fru. Hos Migrationsverket uppgav A att hans fru vid tillfället för asylutredningen visste att han hade konverterat men att hans bror och svärfar inte gjorde det. Under domstolsförhandlingen sade han istället att hans fru fått veta det efter hans bror och svärfar. De olika uppgifterna i denna del och den omständigheten att uppgifterna har åberopats sent under asylprocessen för enligt migrationsdomstolens bedömning med sig att de inte kan tillmätas någon betydelse.

Inte heller i övrigt har A gjort sannolikt att hans dop eller andra aktiviteter i den kristna församlingen skulle vara kända av någon person i Afghanistan eller att de har kommit till de afghanska myndigheternas kännedom. Det har

inte heller framkommit någon omständighet som gör att det kan anses sannolikt att någon person i Sverige skulle komma att föra vidare sådana uppgifter om A och hans aktiviteter till myndigheter eller enskilda där.

Migrationsdomstolen finner sammantaget att A inte har gjort sannolikt att han känner en välgrundad fruktan för förföljelse i Afghanistan på grund av religiös uppfattning eller på grund av tillskriven religiös uppfattning. Han har heller inte anfört någon annan grund som innebär att han är att betrakta som flykting. Därmed saknas även förutsättningar för flyktingstatusförklaring och resedokument.

Migrationsdomstolen har således att pröva om A uppfyller rekvisiten för alternativt skyddsbehövande.

Migrationsverket har i det överklagade beslutet bedömt att A mot bakgrund av hans hälsotillstånd samt avsaknaden av adekvat vård på hemorten är särskilt utsatt i den rådande konflikten i Daikundi. Han bedömdes därmed ha gjort sannolikt att han är alternativt skyddsbehövande i förhållande till sin hemvistort. Migrationsdomstolen instämmer i den bedömningen.

Detta aktualiserar en bedömning av huruvida A har möjlighet till internt flyktalternativ. Vid denna bedömde Migrationsverket i det överklagade beslutet att A har ett relevant och rimligt internflyktsalternativ i Herat. Detta bl.a. med beaktande av att den vård som A är beroende av finns tillgänglig i Herat. Han bedömdes därför inte som särskilt utsatt i den rådande konflikten där. Migrationsverket anförde även att A efter den för honom relevanta medicinska behandlingen är en arbetsför man med goda möjligheter att etablera sig i Herat varför han inte skulle komma att möta alltför svåra humanitära umbäranden vid en bosättning, hans avsaknad av nätverk till trots.

A gör gällande att han saknar internflyktsalternativ i Afghanistan.

Inledningsvis kan konstateras att det är Migrationsverket som har bevisbördan för att det finns ett internt flyktalternativ (jfr MIG 2009:4).

Av Migrationsverket eget rättsliga ställningstagande angående prövning av ansökningar om internationellt skydd m.m. från medborgare i Afghanistan, framgår att internflykt inte är ett relevant eller rimligt alternativ för vuxna personer med särskilda behov på grund av den särskilda utsatthet de befinner sig i, när de saknar ett familjenätverk bestående av åtminstone en vuxen arbetsför man som kan anses ha förmåga att ge varaktigt stöd och hjälp på internflyktsorten. Även om Migrationsverkets rättsliga ställningstagande inte är en rättskälla, är det riktlinjer för Migrationsverket att förhålla sig till vid prövning av relevans och rimlighet av internflykt i Afghanistan. Migrationsöverdomstolen har även uttalat att det i den individuella bedömningen gällande internflyktsalternativ ska tas hänsyn till den enskilde utlänningens personliga möjligheter att bosätta sig på en ny ort, där han eller hon helt saknar socialt nätverk. Vid denna kan omständigheter som kön, ålder och hälsa vara av betydelse. Skulle den som återvänder mötas av otillbörliga umbäranden ur humanitär synvinkel är det inte rimligt att hänvisa till ett internt flyktalternativ (jfr MIG 2010:10).

Enligt läkarintyg i målet är A diagnostiserad med bl.a. kronisk grav njursvikt. Hans sjukdomstillstånd uppges vara livshotande av skälet att kronisk grav njursvikt utan aktiv dialys och/eller njurtransplantation leder till patientens död. Av läkarintyget framgår även att A bl.a. genomgår livsuppehållande dialysbehandling sedan augusti 2016 och att så sker tre gånger i veckan. Njurtransplantation rekommenderas om möjligt i framtiden. Behandlingen som bedöms som livsnödvändig uppges underhålla A:s liv så länge detta pågår regelbundet. Vid den muntliga förhandlingen uppgav A att han alltså får dialysbehandling varannan dag.

Med hänsyn till A:s hälsotillstånd är det således av betydelse vid bedömningen av hans möjligheter till internflykt huruvida han har tillgång till vård på den utpekade internflyktsorten. Den information som Migrationsverket hänvisar till i beslutet ger visserligen att ett sjukhus i Herat har genomfört njurtransplantationer och att det finns dialysbehandling på orten. Dock framgår även av landinformation i målet att det finns svårigheter med att dokumentera internflyktingars levnadsförhållanden bl.a. gällande tillgången till sjukvård (Lifosrapport: Säkerhetsläget i Afghanistan, 2018-12-04). Främst verkar brister i tillgången till vård utifrån uppgifterna i landinformationen handla om höga kostnader. Det finns emellertid även uppgift om att afghaner med tazkira får tillgång till vård (EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e-Sharif and Herat City). Av de uppgifter som A har lämnat framgår att han saknar en sådan. För att ansöka om en tazkira är han hänvisad antingen till sin hemprovins eller till Kabul (Temarapport Afghanistan – Medborgarskap, folkbokföring och identitetshandlingar, 2018-01-24). Någon möjlighet att ansöka om en sådan finns inte på den utpekade internflyktsorten.

Förutom frågetecknen gällande A:s tillgång till vård i Herat synes den relevanta medicinska behandlingen, som åsyftas i det överklagade beslutet, vara en njurtransplantation. Att A skulle vara arbetsför under pågående dialysbehandling går inte att utläsa av utredningen. Bedömningen att A efter en njurtransplantation är att anse som arbetsför tar emellertid enligt migrationsdomstolens mening sikte på en allt för avlägsen och osäker framtid. Detta särskilt som det är ostridigt i målet att A i Herat saknar familjenätverk som kan ge honom varaktigt stöd och hjälp.

Till skillnad från vad Migrationsverket har anfört i det överklagade beslutet, är det således migrationsdomstolens bedömning att utredningen i målet talar emot att A har möjlighet till internflykt i Herat.

Därutöver framgår av handlingarna i målet att A har fru och barn och att de befinner sig i Pakistan. Det har inte framkommit annat än att de har för avsikt att återförenas. Även det påverkar bedömningen av A:s möjligheter till internflykt i Herat. Migrationsöverdomstolen har uttalat att individens personliga förhållanden och möjligheten att bosätta sig tillsammans med sin familj i det utpekade området ska väga tungt vid prövningen av om det kan anses rimligt att personen hänvisas till internflykt. Denna prövning ska göras även om övriga familjemedlemmar inte befinner sig i Sverige under förutsättning att familjen avser att återförenas (jfr MIG 2010:10). Av Migrationsverkets rättsliga ställningstagande angående prövning av ansökningar om internationellt skydd m.m. från medborgare i Afghanistan, framgår vidare att ett internflyktsalternativ för par med barn, där det finns relevanta medicinska problem, inte är rimligt om de saknas nätverk i form av familj, släkt och vänner.

Med anledning av att A är en person med särskilda behov på grund av sitt hälsotillstånd och mot bakgrund av den omständigheten att familjen saknar ett familjenätverk i Herat, är det sammanfattningsvis migrationsdomstolens bedömning att Migrationsverket inte har gjort sannolikt att det finns ett relevant och rimligt internflyktalternativ för A i Herat. Eftersom han inte har möjlighet till internflykt i Afghanistan och då det inte har framkommit hinder mot att bevilja honom uppehållstillstånd, ska han beviljas ett sådant med stöd av 4 kap. 2 § utlänningslagen (2005:716) såsom alternativt skyddsbehövande. Han ska även få alternativt skyddsstatusförklaring.

Tillståndstidens längd

Enligt 5 § första stycket lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige ska ett uppehållstillstånd som beviljas en flykting enligt 5 kap. 1 § utlänningslagen, i stället för vad som anges i tredje stycket den paragrafen, vara tidsbegränsat. Enligt tredje stycket samma bestämmelser ska uppehållstillståndet gälla i tretton månader om utlänningen är alternativt skyddsbehövande. Mot bakgrund av det bestäms tillståndstiden till 13 månader.

Arbetstillstånd

Eftersom A ska beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd och det inte har kommit fram skäl hänförliga till syftet med uppehållstillståndet som talar däremot, ska han även beviljas arbetstillstånd med stöd av 6 kap. 3 § utlänningslagen.

Ersättning till offentligt biträde

Ett offentligt biträde har, enligt 5 § lagen (1996:1620) om offentligt biträde jämförd med 27 § rättshjälpslagen (1996:1619), rätt till skälig ersättning för bl.a. det arbete som uppdraget kräver. Ersättning för arbete ska bestämmas med utgångspunkt från vad som kan anses rimligt med hänsyn till uppdragets art och omfattning.

Malin Kalaitzis Chorell har begärt ersättning för 11 timmars arbete. Migrationsdomstolen ifrågasätter inte att hon har lagt ned den tid som hon har uppgett i kostnadsräkningen. Migrationsdomstolen anser dock att den totala tiden för nedlagt arbete avseende kontakter med bl.a. klienten, kallelser och bokning av möten inte är motiverad med hänsyn till vad som kommit fram i målet. Mot bakgrund av att Malin Kalaitzis Chorell också

företrädde klaganden hos Migrationsverket och hon därför får anses ha varit väl insatt i målet och med hänsyn till vad som framkom i överklagandeskriften bedöms hon även ha lagt ned mer tid än vad som är skäligt med upprättandet av denna. Mot denna bakgrund och med hänsyn till uppdragets art och omfattning bedömer migrationsdomstolen att det är skäligt med ersättning för sammanlagt 8 timmars arbete.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 1 (FR-04).

Maria Malmgren
Rådman

Nämndemännen Anna-Lena Corell, Mats Fyhr och Robert Björkenvall har också deltagit i avgörandet.

Specialistföredraganden Anna Aranzadi Waldehorn har föredragit målet.

Hur man överklagar

FR-04

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Om beslutet gäller förvar eller uppsikt finns ingen sista dag för ditt överklagande. Övriga beslut kan överklagas inom 3 veckor.

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För myndigheten räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv migrationsdomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

och varför du tycker att Migrationsöverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till migrationsdomstolen. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Migrationsdomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Migrationsöverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Migrationsöverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Migrationsöverdomstolen

När målet kommer in till Migrationsöverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Migrationsöverdomstolen ger prövningsstillstånd i två olika fall.

- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Du behöver inte prövningstillstånd om beslutet gäller förvar och det är migrationsdomstolen som först har fattat beslutet, inte Migrationsverket.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet varför du anser att Migrationsöverdomstolen ska ge prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med migrationsdomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.